

וְאַרְעָא, וַיִּשְׂרִי בְּאַרְעָא דְגָלִיל, דְּתַמְנָן הָוּה שִׁירוּתָא
 דְּגָלוּתָא דִּישְׂרָאֵל. וְתַמְנָן יִתְגַּלִּי מִתְּהוּא נְהִירוּ דְקָן
 צְפוּר, וְתַב לְאַתְרֵיהּ. וְהָהוּא יוֹמָא יִזְדַּעְזַע כָּל אַרְעָא
 כְּמַלְקָדְמִין, מִסִּיפֵי שְׁמַיָא עַד ^(דף ט' ע"א) סִיפֵי שְׁמַיָא,
 וְכַדִּין יַחֲזוּן ^(יִזְדַּעְזַע) כָּל עֲלָמָא, דְּהָא אֶתְגַּלִּי מִלְּפָא
 מְשִׁיחָא, בְּאַרְעָא דְגָלִיל.

וַיִּתְכַנְּשׁוּן לִיָּה כָּל אֵינוּן דְּלַעָאן בְּאוּרֵייתָא, וְאֵינוּן
 זְעִירִין בְּעֲלָמָא. וּבְזִכּוֹת יְנוּקֵי דְבִי רַב,
 יִתְתַּקֵּף חֵילֵיהּ לְאַתְנַבְרָא, וְרָזָא דָּא אֶפְרוּחִים. וְאֵי
 לָא יִשְׁתַּכְּחוּן אֵלִין, הָא יְנוּקֵי דִּי־תַבִּין בְּתוּקְפָא
 דְּאַמְהוֹן וַיְנַקֵּי, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, ^(ישעיה כ"ח) גְּמוּלֵי
 מִחֻלָּב עֲתִיקֵי מִשְׁדָּדִים. וְהֵינּוּ אוּ בִיזִים, דְּבַגְנוּן אֵלִין,
 שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עִמְהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא.

דְּהָא תְּכִימִין זְעִירִין אֵינוּן דִּישְׁתַּכְּחוּן בְּתַהוּא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

תינוקות של בית רבן יתחזק כחו
 להתנבך, וסוד זה אפרוהים. ואם לא
 ימצאו אלו, הרי תינוקות שיושבים
 בתקף אפם ויונקים, כמו שנאמר ^{(ישעיה}
^{כח)} גְּמוּלֵי מִחֻלָּב עֲתִיקֵי מִשְׁדָּדִים. וְהֵינּוּ אוּ
 בִיזִים, שְׂבִשְׁבִיל אֵלֶּה שׁוֹרָה שְׂכִינָה עִם
 יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת.

שְׁחָרֵי מַעֲטִים הַחֲכָמִים שִׁימְצָאוּ בְּאוֹתוֹ
 זְמַן, וְהֵינּוּ ^(דברים כב) וְהָאֵם רַבְצַת עַל

בין שמים וארץ, וישרה בארץ הגליל,
 ששם היתה ראשית גלות ישראל, ושם
 יתגלה מאותו אור של קן צפור, ושם
 למקומו. ואותו יום תזדעזע כל הארץ
 כמו מקדם מסוף השמים עד סוף
 השמים, ואז יראו וידעו כל העולם שהרי
 התגלה מלך המשיח בארץ הגליל.

וַיִּתְכַנְּסוּ אֵלָיו כָּל אֵלוֹ שְׁעוּסָקִים
 בְּתוֹרָה, וְהֵם מַעֲטִים בְּעוֹלָם. וּבְזִכּוֹת

זְמַנָּא, וְהֵינֵנוּ (דברים כ"ב) וְהָאֵם רוֹבֵצַת עַל הָאֶפְרוֹזִתִּים
 אוֹ עַל תְּבִיעִים, לֹא תִקַּח הָאֵם עַל תְּבָנִים (דָּהָא בֵּיהּ לֹא
 קִיַּמָּא מִילָא לְאַפְקָא לָהּ מִן מַגְלוּתָא אֱלָא בְּמַלְכָּא עֲלָתָה, דְּכִיּוֹן דְּאִינוּן רַבִּינֵין וְיַגְוִקִין
 וְהִבִּין תּוֹקְפָא לְמַלְכָּא מְשִׁיחָא כְּדִין אִימָא עֲלָתָה דְּהִיא רְבִישָׁא עֲלֵייהוּ וְתַעֲרַת לְגַבֵּי
 בַּעֲלָה) וְיִתְעַכֵּב (הָכִי) עַד תִּרְיֶסר יְרֵחִין אַחֲרָנִין. לְבַתָּר,
 יֵיתִי בַּעֲלָה, וְיִזְקִים לָהּ מֵעַפְרָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר,
 אָקִים אֶת סֶכֶת דְּדוֹד הַנְּפֻלָּת. (עמוס ט')

בְּתֵהוּא יוֹמָא, מַלְכָּא מְשִׁיחָא שְׁאָרֵי וְיִכְנֹשׁ
 גְּלוּתָא, מִסִּיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא,
 כְּמָה דְּאֵת אָמַר (דברים ל') אִם יִהְיֶה גְּדֻחָךְ בְּקִצֵּה
 הַשָּׁמַיִם וְגו'. מֵתֵהוּא יוֹמָא, כָּל אֲתִין וְנַסִּין וְגִבּוֹרָאן
 דְּעֵבֵד קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲרִים, יַעֲבִיד לוֹן
 לְיִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (מיכה ד') כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ
 מַעֲרִים אֲרָאֵנוּ גְּפֻלָּאוֹת.

לשון הקודש

בְּאוֹתוֹ יוֹם מְלָךְ הַמְּשִׁיחִית יִתְחִיל וְיִכְנֹס
 הַגְּלוּת מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם,
 כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (דברים ל') אִם יִהְיֶה גְּדֻחָךְ
 בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם וְגו'. מֵאוֹתוֹ יוֹם כָּל
 הָאוֹתוֹת וְהַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה
 הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲרִים, יַעֲשֶׂה אוֹתָם
 לְיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (מיכה ד') כִּימִי צִאתְךָ
 מֵאֶרֶץ מַעֲרִים אֲרָאֵנוּ גְּפֻלָּאוֹת.

הָאֶפְרוֹזִתִּים אוֹ עַל תְּבִיעִים, לֹא תִקַּח הָאֵם
 עַל תְּבָנִים, וְשִׁהְרֵי בּוֹ לֹא עוֹמֵד תְּדַבֵּר לְהוֹצִיא מִן
 הַגְּלוּת אֱלָא בְּמַלְכָּה הַעֲלִיּוֹן. שְׂבִינֵין שְׁהֵם וְלָדִים
 וְתִיגּוּקוֹת, נוֹתְנִים תִּקַּף לְמַלְכָּה הַמְּשִׁיחִית. אוֹ הָאִמָּא
 הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא רוֹבֵצַת עֲלֵיהֶם, מִתְעוֹרֶרֶת לְגַבֵּי
 בַּעֲלָה וְיִתְעַכֵּב (כָּד) עַד שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי חֳדָשִׁים
 אַחֲרָיִם. אַחַר כֵּן יִבֹּא בַּעֲלָה וְיִקַּים אוֹתָהּ
 מֵהַעֲפָר, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (עמוס ט) אָקִים אֶת
 סֶכֶת דְּדוֹד הַנְּפֻלָּת.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעֹזֵר בְּרִי, כָּל אֱלֹהִים מְלִין
 תִּשְׁבַּח בְּרֹא רְוָא דְתַלְתִּין וְתִרִין שְׁבִילִין
 דְּבִשְׁמַא קְדִישָׁא, וְעַד דְּנִסְיִן אֱלֹהִים לָא יִתְעִירוּן
 בְּעֵלְמָא, לָא יִשְׁתְּלִים רְוָא דְשְׁמַא קְדִישָׁא, וְלָא
 תִּתְעַר לְאַהֲבָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שיר השירים ב') הַשְּׁבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּעֵבָאוֹת. בְּעֵבָאוֹת: דָּא
 מְלָכָא (נ"א מְשִׁיחָא) דְאֶקְרִי עֵבָאוֹת. אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה
 שְׂאֵר חִילִין וּמְשַׁרְיִין דְלִתְתָּא. אִם תְּעִירוּ וְאִם
 תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה: דָּא יְמִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, דְאֶקְרִי אַהֲבָ"ה. עַד שְׁתַּחֲפֵץ הֵהוּא דְשְׁכִיבַת
 לְעַפְרָא, וְיֵהֵא רְעוּתָא דְמְלָכָא בָּהּ. וּפְאָה אִיהוּ מָאן
 דְיִזְבִּי לְהֵהוּא דְרָא, וּפְאָה אִיהוּ בְּעֵלְמָא דִּין, וּזְפָאָה
 אִיהוּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָרִים יְדוּי בְּעָלוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא.

לשון הקודש

והמחנות שלמטה. אם תעירו ואם
 תעוררו את האהבה - זה ימין של
 הקדוש ברנך הוא שנקרא אהב"ה. עד
 שתחפץ - אותה ששוכבת לעפר, ויהיה
 רצון המלך בה. אשרי מי שיוכח לאותו
 דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם
 הבא.

רבי שמעון הרים ידיו בתפלה
 לקדוש-ברוך-הוא והתפלל תפלתו.

אמר רבי שמעון, אלעזר בני, כל
 הדברים הללו תמצא בסוד של שלשים
 ושנים שבילים של השם הקדוש, ועד
 שהנסים הללו לא יתעוררו בעולם, לא
 ישתלם סוד השם הקדוש ולא תתעורר
 לאהבה, כמו שנאמר (שיר ב) השבעתי
 אתכם בנות ירושלים בעבאות. בעבאות
 - זה מלך (המשיח) שנקרא עבאות. או
 באילות השדה - שאר החילות

וַצִּלִּי צְלוֹתֶיהָ, לְבָתֵּר דְּצִלִּי צְלוֹתֶיהָ, אָתוּ ר' אֶלְעָזָר
בְּרִיה, וְר' אַבְא וַיֵּתְבוּ קָמִית. עַד דְּחָווּ יַתְבֵּי קָמִית,
חָמוּ חַד נְהִירוּ דִּימָמָא דְאַתְחַשְׁדָּ, וְאַשְׁתַּקַּע חַד
צְנוּרָא (צְנוּרָא) דְּשִׁלְחֻבָא דְאַשָּׂא גּוּ יַמָּא דְמִבְרֵיתָ,
וְאַזְדַּעֵזַע כָּל הָהוּא אַתְר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי הַשְּׁתָּא הוּא עַדְנָא,
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲדַכֵּר לְבָנָיו, וְאַחִית
תְּרִין דְּמַעִין לְגוּ יַמָּא רַבָּא. וְכַד נְחַתִּין, פְּנִיעִין בְּהַאי
צְנוּרָא דְשִׁלְחֻבָא דְאַשָּׂא, וַיִּשְׁתַּקְּעוּ דָּא בְּדָא בִּימָא.
בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכוּ חֲבֵרֵיִיא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא אֲתַעֲרָנָא בְּרִי דְאַתְוֹן
דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, בְּסַתְרָא דְאַתְעֲרוּתָא
דִּילִיָּה, לְגַבֵּי בְנָיו, אֲבָל הַשְּׁתָּא, אֵית לִי לְגַלְאָה,
מַה דְלָא אֲתִיְהִיב רְשׁוּ לְבַר נָשׁ אַחְרָא לְגַלְאָה.

לשון הקודש

שתי דמעות לים הגדול, וכאשר יורדות,
הן פונעות בצנור הזה של שלהבת אש,
וישתקעו זה בזה ביים. בכה רבי שמעון
ובכו החברים.

אמר רבי שמעון, הרי התעוררנו
בסודות האותיות של השם הקדוש
בסתר ההתעוררות שלו אל בניו, אבל
עכשו יש לי לגלות מה שלא נתנה רשות

אחרי שהתפלל תפלתו, באו רבי אלעזר
בנו ורבי אבא וישבו לפניו. עד שהיו
יושבים לפניו, ראו אור יום אחד שנחשף
ונשקע צנור (צורה) אחד של שלהבת אש
בתוך הים של מבריה, והודיעו כל אותו
מקום.

אמר רבי שמעון, ודאי עכשו הוא זמן
שהקדוש ברוך הוא נזכר בבניו ומוריד

אֵלָא זְכוּ דְדָרְא דָא, יְקַיִים עֲלֵמָא עַד דִּיִּיתִי מִלְּפָא
 מְשִׁיחָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְר' אֶלְעָזָר בְּרִיהַ וּלְרַבִּי
 אַבָּא, קוּמוּ בְּקִיּוּמֵיכּוֹן. קָמוּ ר' אֶלְעָזָר וּר' אַבָּא.
 בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן זְמַנָּא אַחְרָא, אָמַר וַוִי מָאן יְקוּם
 בְּמַה דְאִמְיָנָא (נ"א דְחַמִּינָא) גְּלוּתָא יִתְמַשְׁד, מָאן יְכִיל
 לְמַסְבֵּל.

אוּף אִיהוּ קָם וְאָמַר (ישעיה כ"ו) ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעֲלוֹנוּ
 אֲדָנִים זוּלְתָךְ לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ הָאִי קָרָא
 אוֹקְמוּהָ. אֲבָל בְּהָאִי קָרָא אִית רְזָא עֲלָאָה, גּוּ
 מְהִימְנוּתָא. ה' אֱלֹהֵינוּ: דָּא הוּא שִׁירוּתָא דְרַזִּין
 עֲלָאִין, אַתְר דְּמִתְפָּן נְפָקִין כָּל נְהִירוֹ דְשַׁרְגִין כְּלָהוּ
 לְאֲדִלְקָא. וְתַפָּן תִּלְיָא כָּל רְזָא דְמְהִימְנוּתָא, שְׂמָא
 דָּא שְׁלִיט עַל כֻּלָּא.

בְּעֲלוֹנוּ אֲדָנִים זוּלְתָךְ. דְּהָא עַמָּא דִּישְׂרָאֵל, לִית

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּעֲלוֹנוּ אֲדָנִים זוּלְתָךְ לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר
 שְׁמֶךָ. הַפְּסוּק הַזֶּה פְּרָשׁוּהוּ, אֲבָל בְּפְסוּק
 זֶה יֵשׁ סוּד עֲלִיּוֹן בְּתוֹךְ הָאִמּוּנָה. ה'
 אֱלֹהֵינוּ – זֶהוּ רֵאשִׁית הַסּוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים,
 מְקוֹם שְׂמִשָּׁם יוֹצֵאִים כָּל הָאוֹרוֹת שֶׁל כָּל
 הַנִּגְרוֹת בְּלֵם לְהַדְלִיק, וְשֵׁם תִּלְוִי כָּל סוּד
 הָאִמּוּנָה, שֵׁם זֶה שׁוֹלֵט עַל הַכֹּל.
 בְּעֲלוֹנוּ אֲדָנִים זוּלְתָךְ – שְׁהָרִי עַל עַם
 יִשְׂרָאֵל אֵין מִי שְׁשׁוֹלֵט עֲלָיו פֶּרֶט לְשֵׁם

לְשׁוֹם אָדָם אַחַר לְגִלוֹת, אֵלָא זְכוּת הַדּוֹר
 הַזֶּה תַּעֲמִיד אֵת הָעוֹלָם עַד שְׁיָבֵא מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר
 בְּנֵי וּלְרַבִּי אַבָּא, עֲמַדוּ בְּעַמְדְכֶם. קָמוּ
 רַבִּי אֶלְעָזָר וּרַבִּי אַבָּא. בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן
 פַּעַם אַחֲרֵת וְאָמַר, אוּי מִי יַעֲמֵד בְּמַה
 שְׂאִמְרַתִּי (שְׂרָאִית) שְׁתַּמְשֵׁד הַגְּלוּת, מִי
 יְכֹוֹל לְסַבֵּל?
 אַף הוּא קָם וְאָמַר, (עמוס ט) ה' אֱלֹהֵינוּ

מֵאֵן דְּשִׁלִּיט עָלֶיהָ בַּר שְׁמָא עֲלָאָה דָּא. וְהַשְׁתָּא
בְּגִלּוּתָא שְׁלִיט עָלֶיהָ סְטֵרָא אַחֲרָא.

לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ. רָזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, כְּלָלָא
דְּעֵשְׂרִין וּתְרִין אֲתוּוֹן, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל לָא
מִתְבָּרְכָא אֲלָא מְגוּ שְׁמָא דָּא דְאֶקְרִי בְּךָ, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (שְׁמוֹת ל"ב) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ (בראשית מ"ח)
בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל. (תהלים י"ח) כִּי בְּךָ אֲרוּץ גְּדוּד.
וּבְזִמְנָא דְשְׁלִימוֹ אֲשִׁתְּכָה, לָא הָוָה מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן
דָּא. וְאָסִיר (דף ט ע"ב) לְאַפְרָשָׁא דָּא מִן דָּא, אֲתֵתָא
מִבְּעֵלָה, לָאוּ בְרַעֲיוֹנֵי, וְלָאוּ בְדְכִירוֹ, כְּגִין דְּלָא
לְאַחֲזָא פְּרוּדָא, וְהַשְׁתָּא בְּגִלּוּתָא פְּרוּדָא אֲשִׁתְּכָה,
דְּמְגוּ עָאקוּ דְכָל זִמְנָא וְזִמְנָא, אֲנִן עֲבָדִין פְּרוּדָא,
לְאַדְכָּרָא הַהוּא שֵׁם, בַּר מִבְּעֵלָה, כְּגִין דְּאֵיחֵי
שְׁכִיבַת לְעַפְרָא, וְהֵינֵנו לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ.

לשון הקודש

שְׁנַמְצָאֵת שְׁלֵמוֹת, לָא הֵיךָ נִפְרָד זֶה מִזֶּה,
וְאָסוּר לְהַפְרִיד זֶה מִזֶּה, אִשְׁהָ מִבְּעֵלָה,
לָא בְרַעֲיוֹנוֹת וְלָא בְּאִזְכָּרָה, כְּדִי לָא
לְהִרְאוֹת פְּרוּד, וְעַכְשָׁו בְּגִלּוֹת נִמְצָא
פְּרוּד, שְׁמַתוּדָא צָרָה שֶׁל כָּל זְמַן וְזְמַן אֲנִי
עוֹשִׂים פְּרוּד לְהַזְכִּיר אוֹתוֹ שֵׁם, פְּרֻט
לְבַעֲלָה, מְשׁוּם שֶׁהִיא שׁוֹכֶכֶת לְעַפְרָא,
וְהֵינֵנו לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ.

הַעֲלִיזוֹן הַזֶּה, וְעַכְשָׁו בְּגִלּוֹת שׁוֹלֵט עָלָיו
הַצַּד הָאֲחֵר.

לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ - סוּד הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ, כְּלָל שֶׁל עֵשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת,
וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל לָא מִתְבָּרְכָת אֲלָא מִתוּדָא
שֵׁם זֶה שְׁנִקְרָא בְּךָ, כְּמוֹ שְׁנִיאָמַר (שְׁמוֹת לב)
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ. (בראשית מח) בְּךָ
יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל. כִּי בְּךָ אֲרוּץ גְּדוּד. וּבְזִמְנָן

בַּר מִבְּעֵלָהּ, אָנֹן דְּכָרִין לְהָאֵי שֵׁם בְּפֶרֶדָא, בְּגִין
 דְּאָנֹן רְחִיקִין מִינָךְ, וְשִׁלְטִין אַחֲרֵינִין עָלָן,
 וְשִׁמְךָ אִיהוּ בְּפֶרֶדָא מִן שְׁמָא דְאַקְרִי בְּךָ, וְהָאֵי
 בְּיוֹמֵי דְגָלוּתָא.

בְּגִין דְּגָלוּתָא קְדַמָּא הָוָה מִבֵּית ראשון, וּבֵית
 ראשון הוּא רְזָא דְה' קְדַמָּא, וְלִקְבַל שְׁבַעִין
 שְׁנִין דִּילָהּ, גָּלוּתָא דְבֵית ראשון הָוָה שְׁבַעִין שְׁנִין,
 וְאִינוּן שְׁבַעִין שְׁנִין לָא אֲשַׁתְּבַחַת אִמָּא רְבִיעָא
 עֲלֵיהּ, וְהָוָה פְּרֹדָא מִן שְׁמָא עֲלָא, רְזָא דְה'
 עֲלָא. וּכְדִין יו"ד, רְזָא עֲלָא, אֲסַתְּלַק לְעִילָא
 לְעִילָא לְאִין סוּף, וּבֵית ראשון עֲלָא קְדִישָׁא, לָא
 נְבִיעַ נְבִיעוּ דְמִיין חִיין, דְהָא מְקוּרָא דִילָהּ אֲסַתְּלַק.

וְאִיהִי שְׁבַעִין שְׁנִין בְּגָלוּתָא, בְּגִין דְּאִיהִי שְׁבַע
 שְׁנִין אַקְרִי, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מלכים א', ו')

לשון הקודש

וְאוֹתָם שְׁבַעִים שָׁנָה לֹא נִמְצְאוּ הָאֵם
 רוֹבְצֵת עֲלֵיהֶם, וְהִנֵּה פְּרֹד מִן הַשֵּׁם
 הַעֲלִיּוֹן, סוּד שֶׁל ה' הַעֲלִיּוֹנָה. וְאִזּוּ יו"ד,
 סוּד עֲלִיּוֹן, הַתְּעֵלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְאִין
 סוּף, וְהַבֵּית הַראשון הַעֲלִיּוֹן הַקְּדוּשׁ לֹא
 הִנְבִיעַ נְבִיעַת מֵיִם חִיִּים, שְׁהָרִי מְקוּרָה
 הַסְּתַלַּק.

וְהִיא שְׁבַעִים שָׁנָה בְּגָלוּתָא, מִשּׁוּם שֶׁהִיא

פֶּרֶט לְבַעֲלָהּ, אָנֹן זֹכְרִים שֵׁם זֶה בְּפֶרֶד
 מִשּׁוּם שֶׁאָנֹן רְחֹקִים מִמֶּךָ וְאַחֲרֵים
 שׁוֹלְטִים עֲלֵינוּ, וְשִׁמְךָ הוּא בְּפֶרֶד מִן
 הַשֵּׁם שְׁנִקְרָא בְּךָ, וְזֶה בִּימֵי הַגָּלוּת.

מִשּׁוּם שֶׁגָּלוּת ראשונה הִיְתָה מִבֵּית
 ראשון, וּבֵית ראשון הוּא סוּד שֶׁל ה'
 ראשונה, וּכְנֻגְד שְׁבַעִים שָׁנָה שְׁלָה גָלוּת
 שֶׁל בֵּית ראשון הִיְתָה שְׁבַעִים שָׁנָה,